

Ducaini fratres, atque ob id diversa secuti arma: Nicolaus Venetis opibus fretus, ad mille & ducentos viros in armis habebat, aderatque Iosephus Barbarus, qui legati nomine summæ rei præerat. Alexius & ipse mille Turcos equites contraxerat. Is cum suo equitatu in valibus Nigri montis ad Drinonis ripam quum tumultuose confedisset, fratrem postridie in prælium traxit, a quo victus: præter ducentos equites, qui præcipiti fuga sibi salutem cum ipso duce quæsiwere, reliqui ad unum cæsi sunt. Canalis adhuc in Eubœa erat, quando in insulam allatum est, centum & amplius Turcorum triremes circa Tenedum esse, ac quotidie novis supplementis illic classem augeri. His rumoribus ex Chalcide excitus, in Lemnum transmisit, atque ex Lemno in Himbrum: ubi sub ipsum appulsum ex insulans cognovit, ex altera parte insulæ Turcorum classem appulisse: atque quum ingentem navium numerum latino verbo nequirent exprimere, capillorum attractu innumeras esse significare conabantur. Venetus rem tantam neque temere credidit, neque omnino contempsit: apparebant omnia, ut solet, terribiliora, quam essent insulans visa, tumultuose referri. Ut igitur rem exploratam haberet, Laurentio Lauretano mandat, ut cum decem lectis triremibus in hostem eat: quem si sexaginta & non amplius habere triremes senserit, in eum proras dirigat, affuturum se statim subsidio cum reliqua classe: si plures essent, detrectata pugna, in altum evaderet. Præmissus igitur Franciscus Quirinus cum triremi una, ut quam posset ex proximo hostium classem exploraret, iussus certis bombardæ ictibus rem procul significare. Cognita Quirini signo barbarorum multitudine, confestim Veneta classis retro averfa in altum festinat evadere. Triremes quæ præcesserant, & ipsæ, conspecta hostium classe, velo remisque innixæ fugam capeffunt: nec cunctatione ulla opus fuit. Nam speculatoria Veneta procul inspecta, inde reliquis quæ non longe sequebantur, confestim decem hostium triremes ex sua statione digressæ, Venetam classem fugiendi studio disiectam usque ad